18 Οκτωβρίου 2013

Ο γεωπόνος απαντά: γιατί σκάνε τα ρόδια;

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός



Ερώτηση

Μήπως ξέρετε γιατί τα ρόδια “σκάνε” πάνω στην ροδιά πριν καλά-καλά κοκκινίσουν;

Έχουμε δυο ροδιές φορτωμένες και ανοίγουν όλα τα ρόδια, οπότε αναγκαζόμαστε να τα κόψουμε πριν ωριμάσουν.

Απάντηση

Χαίρομαι ιδιαίτερα για την ερώτησή σου σχετικά με το σκάσιμο των ροδιών, καθώς η απάντησή μου θα μπορούσε να αποτελέσει κι ένα συμπληρωματικό σχόλιο στο πολύ γλαφυρό κείμενο του Φιλάρετου Ψημμένου, “Ωδή στην καταφρονεμένη ροδιά“, λίγες μέρες πριν.

Θα σου πω αρχικά ότι το σκάσιμο των καρπών αποτελεί το πιο συνηθισμένο πρόβλημα της καλλιέργειας της ροδιάς, το οποίο συντελείται αρχές φθινοπώρου κατά την περίοδο ταχείας αύξησης του ενδοκαρπίου (εσωτερικό του καρπού). Επίσης το σκάσιμο επιφέρει ανομοιόμορφη ωρίμανση, όπως παρατηρείς, ενώ αποτελεί και αίτιο δευτερογενών προσβολών από μύκητες και έντομα.

Βασικό αίτιο του σκασίματος των καρπών αποτελεί η απουσία ποτίσματος κατά τους θερινούς μήνες ή τα ακανόνιστα ποτίσματα. Επίσης το φαινόμενο ενισχύεται και διευκολύνεται κι από τη σκλήρυνση, μέχρι και νέκρωση, της φλούδας από ηλίαση σε δέντρα με λιγοστό φύλλωμα. Τέλος, η προσθήκη αζωτούχας λίπανσης και κοπριών, αφού έχουν δέσει οι καρποί, συντελεί στην αύξηση του σκασίματος.

Για την αντιμετώπιση του σκασίματος των καρπών θα σου συνιστούσα η καλλιέργεια της ροδιάς να είναι πλήρως αρδευόμενη. Το σύστημα άρδευσης που ενδείκνυται για την επίτευξη υψηλής παραγωγής, και την παραγωγή φρούτων υψηλής ποιότητας χωρίς σκασίματα, είναι η μέθοδος ποτίσματος με σταγόνα. Πότιζε λοιπόν τη ροδιά σου σταθερά τους θερινούς μήνες 1-2 φορές τη βδομάδα για να αποφύγεις το σκάσιμο. Συμπληρωματικά συνίσταται η προσθήκη μεικτού βιολογικού λιπάσματος (ένα κιλό ανά δένδρο) που να περιέχει ασβέστιο κατά το Δεκέμβρη και τον Μάρτιο ενώ και ο καλοκαιρινός ψεκασμός των δένδρων με υγρό λίπασμα ασβεστίου θα βοηθούσε στη μείωση του φαινομένου.

Ελπίζω του χρόνου να μπορέσεις να κόψεις ώριμα, λαχταριστά ρόδια ή «ρόγδια» που λέμε κι εμείς εδώ στην Κρήτη.

τ*ου Κώστα Λιονουδάκη*

Πηγή:bostanistas.gr